

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 19 października 2012 r.

Poz. 4410

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN.I - 4131.1.309.2012.8 **WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO**

z dnia 15 października 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XXVII/317/12 Rady Miasta i Gminy w Szamotułach z dnia 24 września 2012 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów w rejonie ulic Zamkowej i F. Nowowiejskiego oraz rzeki Samy w Szamotułach – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 24 września 2012 roku Rada Miasta i Gminy Szamotuły podjęła uchwałę Nr XXVII/317/12 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów w rejonie ulic Zamkowej i F. Nowowiejskiego oraz rzeki Samy w Szamotułach.

Uchwała wraz z dokumentacją planistyczną została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 1 października 2012 roku.

Powyższą uchwałę podjęto na podstawie przepisów art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80. poz. 717 ze zm.).

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, „plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych”.

Ocena stopnia zgodności projektu planu miejscowego z obowiązującym studium przez radę gminy stanowi jedną z niezbędnych czynności formalnych poprzedzających uchwalenie planu. Brak stwierdzenia przez Radę Miasta i Gminy Szamotuły, że przedmiotowy plan miejscowy nie narusza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w formie zapisu w treści uchwały, czy też w formie osobnej uchwały lub stanowiska rady bądź w formie załącznika do uchwały w sprawie planu skutkuje naruszeniem ww. przepisu ustawy w tym zakresie.

Na podstawie przepisu art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty

obiektów. Przytoczony przepis został wprowadzony ustawą z dnia 25 czerwca 2010 roku o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010 r. Nr 130, poz. 871) i wszedł w życie z dniem 21 października 2010 roku.

Ze względu na fakt, że przedmiotowy plan został wywołany uchwałą Rady Miasta i Gminy Szamotuły nr XII/78/11 z dnia 1 sierpnia 2011 r., zastosowanie dla niego mają przepisy wprowadzone cytowaną ustawą o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przepisem wykonawczym dla przywołanego wyżej zapisu jest przepis §4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), zgodnie z którym „ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenia linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu”.

Zgodnie z przepisem §10 pkt 1 i 2 badanej uchwały, na terenach infrastruktury kanalizacyjnej, oznaczonych symbolem „K”, ustalono możliwość rozbudowy i przebudowy istniejących budynków, budowli i sieci infrastruktury technicznej oraz dopuszczono lokalizację budynków biurowo – administracyjnych związanych z przeznaczeniem terenu, nie ustalając zarazem - poza maksymalną wysokością zabudowy – wymaganych zgodnie z przepisem art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy parametrów zabudowy dla tego terenu.

Ponadto organ nadzoru wskazuje, że w omawianym planie, dla przeznaczonych pod zabudowę terenów oznaczonych symbolami „1MW”, „2MW”, „3MW” i „MN” nie określono maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy, wymaganej w myśl przepisu art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy. Jednakże jednoznaczne określenie maksymalnej wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej, w powiązaniu z pozostałymi parametrami zabudowy ustalonymi w planie umożliwi wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek